

6. LOKKEN MET DE TAPERECORDER.

Reeds vele jaren geleden werd het plan geopperd of de mogelijkheid bestond om de lokvogels geheel of gedeeltelijk door mechanische middelen te vervangen.

Uit Wassenaar herinner ik me nog de kruiwagen met accu's die 's morgens naar buiten werd gereden omdat ze in de weg stond. Positieve resultaten werden toen niet geboekt.

De plannen bleven bestaan en met de komst van steeds betere taperecorders, ook op batterij en accuvoeding werden de mogelijkheden steeds groter. Bovendien is er momenteel een enorme keus uit grammofoonplaten.

Of er met de taperecorder te lokken en te vangen is, moet per soort bekeken worden. Sommige reageren totaal niet, hetgeen in de toonhoogte of fouten in de opname enz. kan zitten. Gesteund door de resultaten van de vinkenbaan in de A.W. besloten we tot aanschaffing van een taperecorder over te gaan, waarvoor wij er één kozen met een hoog frequentiebereik (15000Hz) en de mogelijkheid om zowel batterijen (onbetaalbaar in gebruik), als een 12 volt accu te kunnen gebruiken. Ook is hij aan te sluiten op 220 Volt.

De recorder werd in de hut ondergebracht, verbonden met een lange ondergrondse kabel aan een los aangesloten luidspreker van 19000 Htz. Deze werd beschermd tegen regen door een kistje. Na het inschakelen van het geluid, de "zang" van de graspieper, heihard en gelukkig van ons af, was het een verrassing om de piepers naar beneden te zien komen en na het dalen als muizen in de richting van het geluid te zien lopen, zelfs op en in het luidsprekerkistje een enkele keer. Slagen van 8 à 10 waren niet zeldzaam in het begin van de trektijd, later in de tijd werd het moeilijker.

Behalve dat we op deze wijze 1450 graspiepers hebben gevangen, zater er ook nog 7 oeverpiepers tussen en heeft er ook een grote pieper een tijdje bij het net gezeten.

Nadat de piepers minder begonnen door te trekken, hebben we het met het geluid van de veldleeuwerik geprobeerd. Het was wonderlijk om de leeuweriken van alle kanten op het geluid af te zien komen en na wat rondcirkelen in de buurt van het net neer te strijken. (zelden ineens erop.)

Soms hadden we wel 50 leeuweriken gelijktijdig in de buurt van de baan, maar toch liet deze soort zich minder gemakkelijk vangen dan de piepers. In een paar weken 341 leeuweriken.

Verder deden we nog de ervaring op dat ook andere soorten door het geluid worden beïnvloed, hetgeen bleek bij overtrekken- de spreuwen, die reageerden door in glijvlucht over te gaan, terwijl er geen lokkers op de baan waren.

Op andere plaatsen bleek ook dat zangvogels als fitis, grasmus e.d. zich gemakkelijk lieten lokken, zodat we mogen aannemen dat als we maar de juiste geluiden weten te reproduceren er nog een groot aantal andere soorten gevonden kunnen worden die zich laten lokken. Met wat techniek is het ook mogelijk een gecombineerde band te maken, waardoor meerdere soorten gelijktijdig worden aangelokt?

Als dit zou lukken kunnen we in de toekomst misschien zonder - of met veel minder-lokvogels vólstaan.

J.v.Tussenbroek.